Căsătoriile mixte surpă Biserica lui Hristos din interior

„Căci cuvântul lui Dumnezeu, prin firea lui, nu se poate lega şi puterea nicidecum nu a fost dată ierarhilor ca să poată face vreo călcare de canon, ci numai ca să urmeze cele dogmatisite şi să calce pe urmele celor care le-au primit înaintea lor ... Însă, precum se pare, zidindu-şi casa lor pe locuri putrede, când erezia a lovit asupra lor ca o furtună, au căzut cu cădere preacumplită, numind iarăşi iconomie lepădarea adevărului... Şi cei mai mulţi sunt gata spre împărtăşirea cu răul, căutând în nevoi să afle oarecare dezvinovăţire prin care, fără necaz şi supărare, să ducă lupta pentru dreapta credinţă. Au avut părtăşie [cu ereticii] pe baza tăgăduirii lui Hristos, a Născătoarei de Dumnezeu, a tuturor Sfinţilor".*

Din cele spuse de dumnezeiescul Părinte Theodor Studitul, nu poate fi folosită iconomia în legătură cu Sfintele Canoane, aşa cum au făcut şi fac în continuare pseudoierarhii BOR, mult înainte şi după ereticescul sinod cretan. S-au lepădat de Adevăr, minţind cler şi popor, care nu poate după cum se vede să-şi găsească dezvinovăţire în niciun fel, acceptând răul drept bine. Devierea de la canonul 72 are, de asemenea, foarte grave urmări eclesiologice, de neacceptat, din moment ce amestecă eclesiologic împreună „oaia" şi „lupul" și „partea" lui Hristos cu „moștenirea" păcătoșilor. În temeiul **Canonului 10 Laodiceea**, ,,nu se cuvine ca cei ce sunt ai Bisericii – adică creştinii ortodocşi, să împreune, din indiferenţă, pe fiii lor cu ereticii prin legătura căsătoriei". Potrivit interpretării dată de unii canoniști ortodocşi, **canonul respectiv interzice căsătoria unui creştin ortodox cu orice persoană aflată sub anatema Bisericii Ortodoxe, a cărei erezie a fost deci anatematizată.** (Can. 1 II Ec.; 1 Sf. Vasile cel Mare ; 45 Apost.) **Căsătoria mixtă surpă Biserica din interior, căci deschide poarta rugăciunilor în comun, deschide poarta întrebuințării falsei iconomii și pentru administrarea restului tainelor celor neortodocși.**

Astfel, prin căsătoriile mixte:

1. Se acceptă botezul ereticilor, şi se aplică doar Mirungerea, prin urmare se legalizează rugăciunea în comun cu ereticii, întrucât acesta nu a fost botezat ortodox (a considera valid „botezul"ereticilor, înseamnă a considera valide toate

,,tainele'' lor.)

2. Căsătoria mixtă fiind lovită de nulitate, cei doi parteneri vor trăi în desfrânare sub iluzia unei binecuvântări date de către Biserică.

3. Ea lipsește pe partenerul ortodox de posibilitatea unirii cu Hristos în Sfânta Taină a Euharistiei, iar fără aceasta cine va putea sta împotriva vrăjmașului mântuirii neamului omenesc?

4. Căsătoria mixtă lucrează implicit la disoluția familiei, și astfel a societății, alături de atacurile generalizate în lumea actuală împotriva familiei, prin faptul că este lipsită de binecuvântarea lui Dumnezeu, iar ceea ce este lipsit de această binecuvântare, nu poate dăinui, nici nu poate spori în bine.

5. Copiii dintr-o căsătorie mixtă vor suferi de grave confuzii de credință, relativism dogmatic.

6. Căsătoria mixtă introduce o rupere între Bisericile locale, în funcție de acceptarea sau neacceptarea acestei false iconomii.

7. Se anulează scopul căsătoriei care este mântuirea în Hristos a celor doi soți, prin introducerea ecumenismului în familie.

Sinodul BOR va continua nestingherit aceste lucrări vătămătoare, cu acordul clerului laic şi monahal, în acceptul pleromei tăcute şi supuse, ignorând cu desăvârşire, precum mai – marii lor, Sfintele Canoane, învăţăturile Sfinţilor Părinţi, însăşi Evanghelia, spre pierderea mântuirii. **„Dacă se va da deoparte”,** zice, **„nu va binevoi sufletul Meu întru el”**(Avac. 2, 4). Şi iarăşi, Apostolul zice: **„Noi nu suntem ai dării deoparte spre pierzanie, ci ai credinţei spre dobândirea sufletului”** (Evr. 10, 39). Amin.

*Dreapta credinţă în scrierile Sfinţilor Părinţi/ Sf. Theodor Studitul, Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Amfilohie; trad. din limba greacă veche de pr. Marcel Hancheş, Bucureşti, Ed. Sofia, 2006, vol. I